

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 345/2025
05.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Тајјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „Монера“ ДОО експорт импорт Нови Сад, чији је пуномоћник Владимир Хоровиц, адвокат у ..., против тужених: 1. „С.И.Г. ФОРМА ПЛАСТ“ ДОО Нови Сад и 2. АА из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Стојименовски, адвокат у ..., ради пробијања правне личности, вредност предмета спора 4.152,76 евра, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 122/25 од 06.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 122/25 од 06.02.2025. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 122/25 од 06.02.2025. године, преиначена је пресуда Привредног суда у Новом Саду П 289/24 од 31.10.2024. године и одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да солидарно плате тужиоцу износ од 4.152,76 евра са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 % поена почев од дана пресуђења до исплате. Тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.201.510,80 динара, као и трошкове другостепеног поступка у износу од 91.170,40 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију.

Тужени су у одговору на ревизију оспорили у целости наводе ревидента, а трошкове ревизијског поступка опредељено су тражили.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. ЗПП („Сл. гласник РС“, 72/11...10/23, у даљем тексту ЗПП), а у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и одлучио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају означена вредност спора је 4.152,76 евра.

Имајући у виду да се у складу са цитираном одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку предметни спор сврстава у спорове мале вредности, Врховни суд је применом одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку закључио да ревизија није дозвољена.

Имајући у виду све напред наведено, Врховни суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у ставу првом изреке.

Одлуку као у ставу другом изреке, Врховни суд, донео је применом члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да трошкови на име састава одговора на ревизију и на име судске таксе на одговор на ревизију, нису били потребни ради вођења парнице.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**